

[Arbejds- og Socialministeren.]

i sig selv rigtig, og jeg kan sige, at det vilde være naturligt, om vi fik en Lovgivning, der bragte Husmoderafløsningsspørgsmaalet ind under fastere Rammer end dem, vi har haft hidtil. Men jeg er dog tilbøjelig til at mene, at det havde været mere naturligt, om det ærede Medlem havde ventet med at forelægge sit Forslag, saa meget mere som jeg under Finanslovdebatten gav Udtryk for, at der vilde blive nedsat et sagkyndigt Udvalg, og der ogsaa har været ført Forhandlinger, ogsaa med det ærede Medlem Fru Kirsten Gloerfelt-Tarp, om Nedsættelsen af det sagkyndige Udvalg til nærmere Undersøgelse af de Erfaringer, man allerede har gjort gennem den Husmoderafløsning, som man af beskæftigelsesmæssige Grunde har givet Tilslutning til. Jeg finder nemlig, at dette er et helt nyt Omraade her i Landet, som det vil være naturligt at lade et meget sagkyndigt Udvalg nærmere gaa igennem for at faa paapeget, hvad det er, det drejer sig om, og hvorledes man skal gribe Sagen an.

Lovforslaget gaar ud paa, at Staten skal refundere indtil $\frac{2}{3}$ af de Udgifter, der er forbundet dermed for de Kommuner, der sætter saadan Husmoderafløsning i Gang, men jeg synes, at man maa have en lille Smule Overblik over, hvad det vil koste i Penge, før man skrider til at gennemføre en saadan Foranstaltning. Jeg har intet som helst mod selve Tanken, jeg har heller ikke noget imod at drøfte dette Forslag i et Udvalg, men jeg kan ikke nægte, at jeg finder det mest naturligt, om man lod det nedsatte Udvalg afgive Betænkning først; saa kan vi faa Tid til at faa Spørgsmaalet gennemarbejdet og saa faa et Lovforslag forelagt, naar Rigsdagen kommer ind først i Oktober. Naar der i § 3 staar, at jeg som Arbejds- og Socialminister skal føre Tilsyn med Husmoderafløsningen og fastsætte de nærmere Regler for Iværksættelsen af denne Lovs Bestemmelser, saa tror jeg slet ikke, det var nogen Skade til, om man havde et vist Forarbejde gjort, før man skrider til Gennemførelsen af en Foranstaltning som denne, som har min fulde Sympati, og som jeg er villig til at medvirke til. Jeg tror, at hvis man gaar den Vej, som jeg har skitseret, vil man være i Stand til at naa Maalet lige saa hurtigt, som man kunde naa det, hvis man gennemførte dette Forslag nu; der foreslaas jo her, at Loven først træder i Kraft den 1. November.

Dernæst vil jeg sige, at som Beskæftigelsesforanstaltning har vi fra Beskæftigelsescentralen ydet Tilskud til ikke saa faa

Kvinder, som er gaaet ind dels i Husmoderafløsningen og dels i de saakaldte Tøjreparationscentraler, og det kunde være ønskeligt, om det sagkyndige Udvalg fik det Materiale, som Beskæftigelsescentralen raader over; baade Tallet paa dem, der har været beskæftiget, Omkostningerne og Resultatet, som derigennem er fremskaffet. Det her foreslaaede er ikke saa nyt, som man vil give det Udseende af, idet vi i Virkeligheden har haft Husmoderafløsning gennem de Foranstaltninger, der har været gennemført fra Beskæftigelsescentralen. Og for mig, som er opvokset under meget jævne Forhold, falder det saare naturligt at nævne, at længe før Beskæftigelsescentralen og Husmoderafløsningen var opfundet som Begreb, eksisterede det jo, idet det var Skik og Brug, ikke mindst i de mindre Hjem, at under Sygdom eller andre Forhold havde man det, som jeg gerne vil nævne her, og som jeg vil kalde Nabokonen, som altid var rede til at træde til. Naar jeg ser paa den Uddannelse, som man mener, at disse Mennesker skal have, saa føler jeg Trang til at sige, at for de Nabokoner, der eksisterede, da jeg var ung — og de eksisterer formodentlig den Dag i Dag —, var det lige saa meget Viljen, det kom an paa, som Evnen. Under mangfoldige Forhold, hvad enten de saa skulde hen over Trappen eller over Gaden, eller der var et Stykke til den nærmeste Ejendom, kom de, naar Nød og Trang var til Stede.

Jeg er som sagt villig til at medvirke til en Løsning af Spørgsmaalet, men finder det naturligt, at denne Sag henvises til et Udvalg, og at vi saa i Udvalget afventer Resultatet af Arbejdet i det sagkyndige Udvalg. Det tæller saa udmærkede Medlemmer som f. Eks. det ærede Medlem Fru Kirsten Gloerfelt-Tarp, saa der kan jo ikke komme andet end noget fremragende godt fra dette Udvalg til sin Tid til Støtte for denne Sag. Husmoderafløsningen er en Opgave, som jeg tror vi fra alle Sider gerne vil have ind under fastere Rammer.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Kirsten Gloerfelt-Tarp): Jeg maa først takke for den til en vis Grad velvillige Modtagelse af Forslaget, selv om der var forskellige Bemærkninger, som jeg ikke syntes var saa velvillige, hverken over for mig personlig eller over for Forslaget i dets Helhed.

Det blev sagt, at det var i og for sig ikke saa forfærdelig nyt, det, der kom frem her, men det var ligesom blevet slaaet op som noget nyt. Det forstaar jeg ikke. Saavel under Finanslovdebatten som i min Forelæggelsestale og i Bemærkningerne til